

සාරය: සුම්නිරි දරුවනි, ජීවය, රථාවාර්යයා, අශ්වයා පිට යයි. එනම්, ශරීරයයි. තමා රථාවාර්යයෙක් ලෙස සලකමින් ක්‍රියා කරන්න. එවිට ඔබගේ ශරීර අවධානය ඉවත්ව යනු ඇත.

ප්‍රශ්නය: පියා කතා කරනා ආකාරය මනුෂ්‍යයින් කතා කරනා ආකාරයෙන් භාත්පසින්ම වෙනස් වන්නේ කෙසේද?

පිළිතුර: පියා මෙම වාහනයේ රථාවාර්යයා ලෙස හිඳිමින් කතා කරනා අතර ඔහු කතා කරන්නේ ජීවයන්ට පමණයි. ඔහු ශරීරය දෙස බලන්නේ නැහැ. මනුෂ්‍යයින් තමා ජීවයක් ලෙස සලකන්නේ නැහැ. ජීවයට කතා කරන්නේත් නැහැ. දරුවන් දැන් මෙය පුහුණු කළ යුතුයි. දකින්න එහෙත් කිසිම භෞතික ස්වරූපයක් දෙස බලන්න එපා. ජීවය දෙස බලා ඒ එකම එක පියා පමණක් සිහිපත් කරන්න.

ගීතය: මව හා පියා ඔබයි...

ඕම් ශාන්ති. දරුවන්ට ඉතා පහසු ආකාරයකින් ඕම් ශාන්ති යන්නෙහි අර්ථය විස්තර කර දී තිබෙනවා. සෑම දෙයක්ම ඉතාමත් පහසුයි. ඔබ ඒ පහසු රාජ්‍යයන් හිමිකර ගත යුතුයි. කුමන ස්ථානයක් සඳහාද? ස්වර්ණමය යුගය සඳහාය. එය හඳුන්වන්නේ ජීවන මුක්තිය ලෙසයි. එහි රාවණගේ කිසිම යක්ෂාත්මයක් ඇත්තේ නැහැ. කෙනෙක් තුළ කෝපය තිබෙනවා නම් ඔහු ගැන මෙහෙම කියනවා: ඔබ තුළ මෙම යක්ෂාවේශය තිබෙනවා. යෝගා යන්නෙහි අර්ථය වන්නේ: මම ජීවයක්මි. මෙය මගේ ශරීරයයි. ජීවය, රථාවාර්යයා. මෙම රථය නම් වූ ශරීරය තුළ අසුන්ගෙන සිටිනවා. මෙම වාහනය ක්‍රියාත්මක වන්නේ ජීවයේ බලයෙනි. ජීවය අනිවාර්යෙන්ම ශරීරය ගෙන එය අත්හල යුතුයි. භාරතය දැන් දුක් දේශයක් බව දරුවන් දන්නවා. කලකට පෙර එය සතුටේ දේශය වූවා. එහි සර්ව අධිකාරී ආණ්ඩුවක් තිබුණා. මන්ද භාරතයේ ඒ දේවතාවන්ගේ රාජ්‍යය ස්ථාපනය කරනු ලැබුවේ සර්ව අධිකාරී තැනැත්තා විසින් වන හෙයිනි. එහි තිබුණේ එකම එක ධර්මයයි. අදින් අවුරුදු 5000කට ප්‍රථම එහි සත්‍යය ලෙසම ලක්ෂ්මී හා නාරායන් රාජ්‍යය තිබුණා. එම රාජ්‍යය අනිවාර්යෙන්ම ස්ථාපනය කර තිබෙන්නේ පියා විසිනි. ඔවුන් තම උරුමය ලබා ගත්තේ පියාගෙනි. ඒ ජීව උපත් 84ක චක්‍රය පුරාම ගමන් කළා. භාරතයේ මිනිසුන් මෙම වංශයන්හි කොටස්කරුවන් බවට පත් වූවා. ක්ෂුද්‍ර වංශයෙන් පසු ඉතාමත් උසස් වූ බ්‍රහ්මීන් වංශය තිබෙනවා. බ්‍රහ්මීන් වංශය යනු බ්‍රහ්මාගේ කටින් උපන් නිර්මාණයයි. සාමාන්‍ය බ්‍රහ්මීන්වරුන් පාපයෙන් උපන් නිර්මාණයක්. ඔවුන්ට තමා බ්‍රහ්මාගේ කටින් උපන් නිර්මාණය කියා කියන්න බැහැ. ප්‍රජාපිතා බ්‍රහ්මා මාර්ගයෙන් හදාගැනීමට ගත් දරුවන් අනිවාර්යෙන්ම ඉන්නවා. භාරතය වන්දනා ලැබුවන් වූ අතර දැන් එය වන්දනාකරුවා බවට පත් ව සිටිනා බව දරුවන් දන්නවා. පියා සදා වන්දනීයත්වයට පාත්‍රවන අතර ඔහු අනිවාර්යෙන්ම අපිරිසිදුභාවය පිරිසිදු කරලීම උදෙසා පැමිණෙනවා. පිරිසිදු ලෝකය සත්යයයි. ස්වර්ණමය යුගයේ ගංභාව පාරිශුද්ධකරුවා වනවා කියා සඳහනක්වත් නැහැ. මන්ද එය පාරිශුද්ධත්වයේ ලෝකය වන නිසයි. එහි සෑම කෙනෙක්ම පුණ්‍යවත් ජීවයක්: එහි පාපකාරී ජීව ඇත්තේ නැහැ. කලී යුගයේ එකම හෝ පුණ්‍යවත් ජීවයක් නැහැ. සෑම කෙනෙක්ම පාපකාරී ජීවයි. පිරිසිදු ජීව පුණ්‍යවත් ලෙස හැඳින්වෙනවා. භාරතයේ තමයි බොහෝ සෙයින් දානමානාදිය හා පුණ්‍ය ක්‍රියා සිදුවන්නේ. දැන් පියා පැමිණ සිටිනා මේ මොහොතේ ඔබ ඔහුටම කැප වෙනවා. සත්‍යාසීන් තම නිවසත් පවුලේ අයත් අත්හැර දමා යන්න යනවා. මෙහිදී ඔබ කියනවා: බාබා, මේ සෑම දෙයක්ම අයිති ඔබටයි. ස්වර්ණමය යුගයේදී ඔබ අපට චටිනාකම කියා නිමකළ නොහැකි ධනය ලබා දුන් අතර පසුව මායා අපව බෙලිකටුවක් තරම්වත් නොවටිනා අය බවට පත් කළ. දැන් ජීව අපිරිසිදු බවට පත්ව සිටිනවා. ශරීරය, මනස හා ධනය ආදි සියල්ලක්ම අපිරිසිදුයි. මුලදී ජීව පාරිශුද්ධත්වයෙන් යුතු වූවා. පසුව ඔවුන් චක්‍රය වටාම ගොස් අවසානයේ දී තමෝප්‍රධාන් වූ කෘත්‍රිම වූ ආහරණ බවට පත්ව තිබෙනවා. කොටසක් රහ දක්වන අතර ජීවයක් අපිරිසිදු වනවා. මනුෂ්‍යයින් අනිවාර්යෙන්ම ස්වර්ණමය හා රිදී යන තත්ත්ව පසුකර යා යුතුයි. ඔවුන් ගායනා කරනවා: මව හා පියා ඔබයි... ඔවුන් ලක්ෂ්මී හා නාරායන් ඉදිරියෙන් මෙම ගීතයම ගයනවා. කොහොමනමුත්, එහිදී ඔවුන්ට ඉන්නේ එකම දුවක් හා පුතෙක් පමණයි. ඔවුන්ගේ දරුවන් තුළත් රජ හා රැජිණ තුළ තිබෙන්නා වූ සතුටම තිබෙනවා. සෑම කෙනෙක්ම තුළ අනන්ත වූ සතුටක් තිබෙනවා. දැන් මේ අවසාන 84 වන උපතේ තිබෙන්නේ අනන්ත වූ දුකම පමණයි. පියා කියනවා: මා නැවතත් වතාවක් ඔබට රාජයෝගා උගන්වනවා. රථාවාර්යයා, ජීවය මෙම වාහනය තුළ අසුන් ගෙන සිටිනා බව දරුවන්ට විස්තර කර දී තිබෙනවා. මෙම රථාවාර්යයා මුලදී සොළොස් කලා ගුණයන්ගෙන් පිරි සිටි අතර දැන් එහි කිසිම කලාවක් ඇත්තේ නැහැ. ඔවුන් කියනවා: මා ගුණාංගයන්ගෙන් තොරයි. මා තුළ කිසිම ගුණාංගයක් නැහැ. මට අනුකම්පා කරන්න. කිසිම කෙනෙක් තුළ කිසිම ගුණාංගයක් නැහැ. ඔවුන් අපිරිසිදු නිසා තමයි තම පාප සෝදා හැරීමට කියා ඔවුන් ගංභාවලට ගොස්

ස්නානය කරන්නේ. සත්යයයේ දී එම ගංභාවම තිබුණත් ඔවුන් මෙසේ කරන්නේ නැහැ. කොහොමනමුත්, ඔව්, මුලදී සෑම දෙයක්ම සතෝප්‍රධාන වූවා කියා කියන්න පුළුවන් (ස්වර්ණමය යුගයේ දී). සත්යයයේ ගංභා පවා ඉතාමත් පිරිසිදුයි. එහි ගංභා තුළ කිසිම කිලිටක් නැහැ. මෙහි නොකඩවාම ගංභා තුළටම අප්‍රද්‍රව්‍ය එකතු කරනවා. සියලුම අප්‍රද්‍රව්‍ය යන්නේ මුහුදටයි. සත්යයයේ එසේ විය නොහැකියි. කිසිම කෙනෙක් අපිරිසිදුතාවයට පත් නොකිරීම එහි නීතියයි. එහි තිබෙනා සෑම දෙයක් ම පිරිසිදුයි. පියා විස්තර කරනවා: මේ සෑම කෙනෙකුගේම අවසාන උපතයි. මෙම නාට්‍යය දැන් අවසාන වීමටයි තිබෙන්නේ. මෙම නාට්‍යයේ ප්‍රමාණය වන්නේ අවුරුදු 5000 යි. අශ්වර්ෂ වූ ශිව බාබා ඔබට මෙය විස්තර කරනවා. ඔහු තමයි සෑමටම වඩා උසස් වූ උත්තරීතර දනව්වෙහි වාසය කරන අශ්වර්ෂ නැතැත්තා. අප සෑම කෙනෙක්ම පැමිණෙන්නේ ඒ උත්තරීතර දනව්වේ සිටයි. දැන් මේ කලියුගය අවසානයේ නාටකය අවසන් විය යුතු අතර ඉතිහාසය නැවතත් කැරකිය යුතුයි. ගීතාවත් මිනිසුන් අධ්‍යයනය කරනා අනෙක් සියලු ආගමික ග්‍රන්ථත් තඹ යුගයේ සිට බිහිවූවකි. මෙම දැනුම අතුරුදහන් ව යනවා. කිසිම කෙනෙකුට ඔබට රාජයෝගා උගන්වන්න බැහැ. ඔවුන් කරන්නේ ඔවුන්ගේ සිහිවටන නිර්මාණය කර නොකඩවාම ආගමික ග්‍රන්ථ නිර්මාණය කිරීමයි. ඔවුන්ම තමා විසින්ම ආගමක් ස්ථාපනය කර දිගින් දිගටම නැවත උපන් ගන්නවා. එවිට ඔවුන්ගේ සිහිවටනයේ ආගමික ග්‍රන්ථය දිගින් දිගටම පවතිනවා. දේවතා ධර්මය දැන් නැවතත් සංගම් යුගයේදී ස්ථාපනය වෙනවා. පියා පැමිණ මෙම වාහනය තුළට ඇතුළු වෙනවා. මෙහි අශ්ව කරත්තයක් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ඔහු මේ සාමාන්‍ය පරණ වාහනය තුළට ඇතුළු වෙනවා. ඔහු තමයි රථාචාර්යයා. බ්‍රහ්ම කුමරුන් හා කුමරියන් බ්‍රහ්මාගේ මුඛයෙන් උපන් නිර්මාණයක් යන්න ගැන සිහිවීමක් තිබෙනවා. මේ බ්‍රහ්මාත් එසේ දරුවෙක් ලෙස හදාගැනීමට ගත් කෙනෙක්. පියාම කියනවා: මා පැමිණ මෙම වාහනයේ රථාචාර්යයා බවට පත් ව ඔහුට දැනුම දෙනවා. මා ඔහුගෙන් පටන් ගෙන මව්වරුන් හට පුත්කලස ලබා දෙනවා. මොහුද මව් කෙනෙකි. පළමුවෙන්ම ඔහු සවන් දෙන අතර පසුව ඔබ එය කරනවා. ඔහු මොහු තුළ අසුන්ගෙන සිටිනවා. නමුත් ඔහු මෙය කියන්නේ කවුරුත් ඉදිරියේද? පසුව ඔහු ජීව සමඟ අසුන්ගෙන ඔවුන්ට කතා කරනවා. වෙන කිසිම මහාචාර්යවරයෙක්වත් මෙසේ ජීව සමඟ එක්ව හිඳ කතා කරන්නේ නැහැ. මා ඔබගේ පියාය. ජීව වන ඔබ අශ්වර්ෂ වන අතර මා ද අශ්වර්ෂයි. දිව්‍යලෝකයේ නිර්මාණකරුවා, දැනුමේ සාගරය මමයි. මම අපාය නිර්මාණය කරන්නේ නැහැ. මායා තමයි අපාය නිර්මාණය කරන්නේ. පියා කියනවා: මම නිර්මාණකරුවාය. ඉතින් මා නිර්මාණය කරන්නේ දිව්‍යලෝකය පමණයි. භාරතයේ ජනයා වන ඔබ දිව්‍යලෝකයේ වැසියන් වූ නමුත් දැන් අපායේ වැසියන් බවට පත්ව සිටිනවා. රාවණ තමයි ඔබව අපායේ වැසියන් බවට පත් කලේ. මන්ද ජීව අනුගමනය කරන්නේ රාවණගේ උපදෙස් වීම නිසයි. මෙකල ඔබ රාමාගේ, ශිව බාබාගේ ශ්‍රී ශ්‍රී (බොහෝ සෙයින් උසස් වූ තැනැත්තා) උපදෙස් අනුගමනය කරනවා. පියා විස්තර කරනවා: සෑම කෙනෙකුගේම කොටස දැන් අවසන් වී තිබෙනවා. සෑම ජීවයක්ම පහළට පැමිණ මෙහි එක් වූ පසු, ඔවුන් ආපසු යන්නට පටන් ගන්නවා. විනාශය ආරම්භ වන්නේ එවිටයි. භාරතයේ දැන් නොයෙකුත් ආකාරයේ ආගම් ගණනාවක් තිබෙනවා. දැන් ස්ථාපනය වන්නේ ඒ ආදී සනාතන දේව් දේවතා ධර්මය පමණයි. කිසිම කෙනෙක් තමා දෙව් කෙනෙක් ලෙස සළකන්නේ නැහැ. ඔවුන් දේවතාවන් ගැන ගීත ගායනා කරමින් ඔවුන් සියලු ගුණාංගයන්ගෙන් පිරිපුන් වූ අය බවත් තමා පරිභාණයට පත් වූ පාපතරයින් ලෙසත් සලකමින් ඔවුන්ගේ ප්‍රශංසනීයත්වය ගැන කියනවා. රාවණගේ රාජ්‍යය ඇරඹෙන්නේ තඹ යුගයෙනි. රාමාගේ රාජ්‍යය බ්‍රහ්මාගේ හිමිදිරිය වන අතර රාවණගේ රාජ්‍යය බ්‍රහ්මාගේ රාත්‍රියයි. ඉතින්, පියා එන්නේ කවදාද? ඔහු එන්නේ බ්‍රහ්මාගේ රාත්‍රියේ අවසානයේදීයි. ඔවුන් බ්‍රහ්මාගේ ශරීරයට ඇතුළු වූ විට පමණයි බ්‍රහ්මාගේ මුඛය මාර්ගයෙන් ඔහුට බ්‍රහ්මීන්වරුන් නිර්මාණය කළ හැකි වන්නේ. ඔහු එම බ්‍රහ්මීන් දරුවන්ට රාජයෝගා උගන්වනවා. පියා කියනවා: ඔබ සුක්ෂම භෞතික හෝ අශ්වර්ෂ වූ කිසිම පිළිරුවක් සිහි නොකළ යුතුයි. ඔබට ඉලක්කයක් දී තිබෙනවා. ප්‍රතිමා දැකීමෙන් මිනිසුන්ගේ සිහිය අවදි වෙනවා. බාබා කියනවා: දැන් ප්‍රතිමා දෙස බැලීම නවත්වන්න. ඒ හක්ති මාර්ගයයි. ජීව වන ඔබ දැන් නැවතත් මා වෙත පැමිණිය යුතුයි. ඔබගේ හිස මත පාප බරක් තිබෙනවා. ඔබ පාපකාරී ජීව බවට පත් විය යුතුම වූවා. ඔබ ගර්භාෂය නම් වූ සිර කුටිය තුළ සිටිනා කල සෑම උපතකම පාප නැතිවී යනවා කියා දෙයක් නැහැ. සමහර පාප නැතිවී යන අතර සමහර පාප ඉතිරි වෙනවා. මා දැන් ඔබගේ මාර්ගෝපදේශකයා ලෙස පැමිණ සිටිනවා. දැන් සෑම ජීවයක්ම පිළිපදින්නේ මායාගේ වැරදි උපදෙස්. පියා කියනවා: පාරිශුද්ධකරුවා, දිව්‍යලෝකයේ නිර්මාණකරුවා වන්නේ මමයි. මගේ කාර්යය වන්නේ අපාය දිව්‍යලෝකයක් බවට පත් කිරීමයි. දිව්‍යලෝකයේ තිබෙන්නේ එකම එක ආගමක් හා එකම එක රජායක් පමණයි. එහි කිසිම බෙදීමක් ඇත්තේ නැහැ. පියා කියනවා: මා ලෝක පාලකයා බවට පත් වන්නේ නැහැ.

මා ඔබව එම තත්ත්වයට පත් කරවනවා. පසුව රාවණේ පැමිණ ඔබගෙන් රාජ්‍යය උදුරා ගන්නවා. දැන් සෑම කෙනෙක්ම තමෝප්‍රධාන් වන අතර ඔවුන්ට තිබෙන්නේ ගල් බුද්ධියක්. ස්වර්ණමය යුගයේදී ඔවුන් තුළ දිව්‍යමය වූ බුද්ධියක් තිබෙනවා. පියා කියනවා: නිරන්තරයෙන්ම මා පමණක් සිහිපත් කරන්න. ඔබගේ බුද්ධියෙහි සම්බන්ධය මෙලොවින් ඔබ්බෙහි සිටිනා මා හා ඇති කර ගන්න. ඔබ දැන් යාමට සිටිනා තැනැත්තා සිටින තැන සිහිපත් කරන්න. වෙන කිසිම කෙනෙක් වෙන නොව ඒ එකම එක පියාට පමණක් අයිති වන්න. ඔහුම පමණයි ඔබට සත්‍ය පවසන්නා වූ නියම අධිරාජ්‍යයා. එමනිසා: ඔබ කිසිම ප්‍රතිඵලයක් සිහි නොකළ යුතුයි. වෙනකක් තබා ඔබ මේ පෙන්වා ඇති ශිවාගේ ස්වරූපයටවත් සිත යොමු නොකළ යුතුයි. මන්ද ශිවා ඒ ආකාරයේ නොවේ. ජීව වන අප නළල මධ්‍යයේ වාසය කරන්නා සේ බාබා කියනවා: මමත් පුංචි ඉඩක් ගෙන මෙම ජීවයට පසෙකින් සිටිනවා. මා රථාචාර්යයා බවට පත් වී මොහු තුළ අසුන්ගෙන ඔහුට දැනුම දෙනවා. මොහුගේ ජීවය තුළ කිසිම දැනුමක් තිබුණේ නැහැ. රථාචාර්යයා, මොහුගේ ජීවය තම ශරීරයෙන් කතා කරන්නා සේම මමත් මෙම ඉන්ද්‍රිය මාර්ගයෙන්ම කතා කරනවා. මා වෙන කෙසේ විස්තර කරන්නද? බ්‍රහ්මින්වරුන් නිර්මාණය කිරීමට අනිවාර්යෙන්ම බ්‍රහ්මා අවශ්‍යයි. බ්‍රහ්මාම පමණයි පසුව නාරායන් බවට පත් වන්නේ. ඔබ දැන් බ්‍රහ්මාගේ දරුවන් වන අතර පසුව සූර්ය වංශික ශ්‍රී නාරායන්ගේ වංශය වෙත යනවා. දැන් සෑම කෙනෙක්ම සම්පූර්ණ දිළිඳු භාවයට පත් ව සිටිනවා. ඔවුන් දිගින් දිගටම දබර කර ගන්නවා. ඔවුන් වදුරන්ටත් වඩා අත්තයි. වදුරන් තුළ ඉතා දැඩි ලෙස පාප පහ තිබෙනවා. වදුරන් තුළ රාගය, කෝපය ආදී සියලුම පාප තිබෙනවා. ඒ ගැන අහන්නවත් එපා. වදුරු පැටියෙක් මැරුණු විට උන් උගේ ඇටකටුවත් අත්හැර යන්නේ නැහැ. දැන් කාලයේ නම් මනුෂ්‍යයින් ඒ ආකාරයි. තමාගේ දරුවෙක් මිය ගිය විට, ඔවුන් නොකඩාම මාස හත අට අඩමින් ඉන්නවා. ස්වර්ණමය යුගයේ අකල් මරණ ඇතිවන්නේම නැහැ. කිසිම කෙනෙක් සුසුම් හෙලන්නේවත් වැලපෙන්නේවත් නැහැ. එහි කිසිම යක්ෂාත්මයක් නැහැ. දැන් පියා දරුවන්ට කතා කරනවා. ඔබට නිවසෙහි තම පවුලේ අයත් සමඟ ජීවත් විය හැකියි. නමුත් එහි සිට සත්‍යාසීන්ට කළ නොහැකි දේ කර පෙන්වා පුදුම සහගත ක්‍රියාවන් කළ යුතුයි. සතෝප්‍රධාන් අත්හැරීම ඔබට උගන්වන්නේ දෙවියන්. ඔහු කියනවා: මේ පැරණි ලෝකය දැන් අවසන් වීමටයි තිබෙන්නේ. එමනිසා, ඒ වෙත ඔබගේ ඇති සියලු බැඳීම් ඉවත් කරන්න. සෑම කෙනෙක්ම නිවස වෙත යා යුතුයි. ඔබගේ පැරණි ශරීරයත් ඇතුලු ව සියලුම දේ අමතක කර දමන්න. ඔබගේ පාප පහ මට දෙන්න. ඔබ අපිරිසිදු වුවහොත්, පාරිශුද්ධත්වයේ ලෝකය වෙත යාමට ඔබට නොහැකි වනවා. මේ අවසන් උපතේ දී පියාට මෙම පොරොන්දුව දෙන්න. එවිට, සදාකල් ඔබගේ පාරිශුද්ධත්වය වැජඹෙනු ඇත. උපත් 63 ක් තිස්සේ ඔබ බෙල්ල සිරකර ගනිමින් සිටි අතර සම්පූර්ණයෙන් ජරාජීර්ණත්වයට පත් වූවා. ඔබට තම ධර්මය හා හැසිරීම පවා අමතක වී ගියා. ඔබ දිගින් දිගටම නින්දා ධර්මය ගැන කතා කළා. පියා කියනවා: භාරතය දිව්‍යලෝකයව තිබූ බවත් ඔබ දේවතාවන්ව සිටි බවත් නොතේරෙන්නේ ඇයි? මා ඔබට රාජයෝගා ඉගැන්වූ නමුත් ඔබ කියනවා, අපට ඉගැන්වූයේ ක්‍රිෂ්ණා කියා. ක්‍රිෂ්ණා සෑම කෙනෙකුගේම පියාත් දිව්‍යලෝකයේ නිර්මාණකරුවාත් වනවාද? පියා, සියලු ජීවයන්ගේ පියා අශරීරිකයි. ඉතින් ඔබ කියනවා ඔහු සෑම තැනකම ඉන්නවා කියා. ඔබ ශිවා හා ශංකර් යන දෙදෙනාවත් පටලවා තිබෙනවා. උත්තරීතර ජීවය ශිවායි. උත්තරීතර ජීවය කියනවා: මා ඒ දේව ධර්මය ස්ථාපනය කිරීම උදෙසා පැමිණෙනවා. මා එය ස්ථාපනය කරනා අතර පසුව විෂ්ණුගේ ද්විත්ව ස්වරූපය - ලක්ෂ්මී හා නාරායන් - ලෝකය පාලනය කරනවා. ‘වෛශ්නව’ යන වචනය එන්නේ විෂ්ණු යන වචනයෙනි. අද කාලයේ සෑම කෙනෙක්ම පාපකාරී ජීවයි. එහිදී ඔවුන් රාගයේ කඩුව පාවිච්චි කරමින් එකිනෙකා මරා දමන්නේ නැහැ. ඒ සත්‍යයේ දේශය ස්ථාපනය කරන්නේ ඒ එකම එක සත්ගුරු පමණයි. අනෙක් සෑම කෙනෙක්ම ඔබව ගිල්වන අයයි. සංගම් යුගය හා දිව්‍යලෝකය එකිනෙක හා සමීප නිසා, ඔවුන් අපායේ තිබෙන දේවල් දිව්‍යලෝකයට ගෙන තිබෙනවා. ඇත්තෙන්ම කාන්ස්, රාවණේ ආදීන් ඉන්නේ දැන්. ඔවුන්ට එහි (සත්යයේ) ඉන්න බැහැ. මොහු නන්දිගන් (ගොනා) හා හගිරන් (වාසනාවත් රථය) ලෙසත් හැඳින්වෙනවා. ඔබ සෑම කෙනෙක්ම අර්ජුන්වරුන්. මා ඔබට කියනවා: මේ සටන් බිමේ මා ඔබට මායා පරාජය කිරීම උදෙසා සහය වීමට මෙම වාහනය තුළට පැමිණ සිටිනවා. සත් යුගයේ රාවණේ ඇත්තේත් නැහැ. ඔවුන් රාවණේ සාදා පුළුස්සන්නේත් නැහැ. දැන්, විනාශය සිදුවනතාක්ම ඔවුන් රාවණේගේ පඬියෙක් සාදා එය පුළුස්සනවා. කොපමණ ව්‍යසන තිබුණා වුවත්, දෂෙරා අවස්ථාවේදී ඔවුන් අනිවාර්යෙන්ම රාවණේගේ පඬියා සාදා එය පුළුස්සනවා. එවිට, කෙසේ වෙතත්, රාවණේගේ සමාජය විනාශ වී යනවා. ගැලවීම ලබා දෙන එකම එක කෙනයි ඉන්නේ. මනුෂ්‍යයින්ටම මනුෂ්‍යයින්ට ගැලවීම ලබා දිය නොහැකියි. දේවතාවන්ගේ රාජ්‍යය තිබෙනා කල, මුළු ලෝකය පුරාම තිබුණේ ඔවුන්ගේ රාජ්‍යය වූ අතර එහි වෙන කිසිම ආගමක් තිබුණේත්

නැහැ. දැන්, නොයෙකුත් වෙනත් ආගම් තිබෙනවා. නමුත් දේවතා ධර්මය දැන් නැහැ. දැන් මෙය ස්ථාපනය වෙමින් පවතිනවා. දේව ධර්මයේ අය තමයි මෙහි පැමිණ ක්ෂුද්‍ර තත්ත්වයෙන් බ්‍රහ්මින් තත්ත්වයට වෙනස් වෙන්නේ. අව්වා.

සුම්නිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ව ඔබගේ මව, පියා, බාප්දාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදෑසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. ඔබ සතෝප්‍රධාන් අත්හැරීමක් කළ යුතුයි. මේ පැරණි ලෝකයේ ජීවත්ව සිටිනා අතරම ඒ වෙත ඔබ තුළ ඇති බැඳීම ඉවත් කර දමන්න. ඔබගේ ශරීරය ද ඇතුළුව පැරණි වූ සියලු දේ අමතක කර දමන්න.
2. ඔබගේ බුද්ධියෙහි සම්බන්ධය මෙලොවින් ඔබ්බෙහි වූ ඒ ඇත දනව්ව වෙත සම්බන්ධ කර ගන්න. කිසිම පිළිරුවක්වත් මනුෂ්‍යයෙක්වත් සිහි කරන්න එපා. නිරන්තරයෙන්ම ඒ එකම එක පියා පමණක් සිහිපත් කරන්න.

වරදානය: ඔබ ‘අළුත් කිසිවක් නැත’ යන සිහිය ඇතිව බාධක ක්‍රීඩාවක් සේ සලකා, අත්දැකීම් ප්‍රතිමූර්තියක් බවට පත් වන්න.

ලෝක නාටකයේ මුල සිට අග දක්වාම බාධක නියමිතව ඇති නමුත් එම අත්දැකීම් වලින් ඕනෑම නොහැකි දෙයක් හැකි දෙයක් වීමේ අත්දැකීම ලබා දෙයි. අත්දැකීම් සහිත ජීවත්ම සත්තාවන්ට බාධක ක්‍රීඩාවක් මෙනි. පාපන්දු ක්‍රීඩාවේදී බෝලයක් ඔබට ආ කල ඔබ පහර දෙනවා සේ, ඔබ එය රසවිඳියි. බාධක ක්‍රීඩාව දිගටම සිදුවෙයි. එය අමුතු දෙයක් නොවේ. ලෝක නාටකය ඔබට ක්‍රීඩාවන් පෙන්වනවා සේම මුළු සාර්ථකත්වයට උරදෙයි.

පාඨය: හැම කෙනෙකුගේම යහගුණ දකිමින්, විශේෂත්වයන්ගේ සුවද විහිදුවාලන විට මේ ලෝකය සතුටු ලෝකයක් බවට පත් වේ.

*** ඕම් ශාන්ති ***